

върнете“, но нищо не биде напечатано. Даже вестника нее му се изпращаше, и той самъ оотиваше на пощата, да пита за него. Презъ Велики пости 1880 год. ми каза, че щомъ се освободи Балкана ще отиде саамъ въ Пловдивъ да вземе документитъ: изчезването на корито почна да го безпокои твърде много. Ала не можа да отиде. Той се разболя отъ туберкулоза и се примѣсти въ моятъ енория, понеже неговата къща бѣше на влажно и усойничево мѣсто.

Той бѣше беденъ, но честоплюбивъ.

Обвинението бѣше сведено до това: понеже той билъ касиеръ, то и той трѣбва даа е и предателтъ. На менъ лично